

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko Svazu průmyslu a dopravy ČR k návrhu zákona o evidenci tržeb a o změně některých dalších zákonů
Č. J.	14/2026
DATUM ZPRACOVÁNÍ	19. března 2026
KONTAKTNÍ OSOBA	Milan Klempíř
TELEFON	603 734 307
E-MAIL	mklempir@spcr.cz

OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

1. Rámcově k novému EET 2.0

Jménem Svazu průmyslu a dopravy ČR dlouhodobě podporujeme elektronickou evidenci tržeb jako nástroj digitalizace a zajištění rovného přístupu ke všem podnikatelům. Oceňujeme také úpravu nastavení a snahu o nižší administrativní zátěž, jako jsou například nepovinné účtenky, racionalizace kontrol či výjimka pro nejmenší podnikatele (v rámci režimu EET OFF dáváme na zvážení analyzovat ze strany Ministerstva financí dopady nastavení hranice ve výši 1 milionu Kč a ponechat možnost flexibilně hranici upravit. Při minulém zavádění systému se objevovaly kontroverze – jako například technické potíže či někdy příliš striktní kontroly a sankce, které k dobré pověsti systému příliš nepřispěly. Věříme tedy, že nová EET bude uživatelsky přívětivější a jednodušší, k čemuž by mohly přispět i naše připomínky.

Za pozitivní krok považujeme také doprovodná propodnikatelská opatření. Víme například záměr snížit DPH u části nealkoholických nápojů (byť máme v tomto dílčí připomínku) nebo zrušení limitu daňového osvobození u části zaměstnaneckých benefitů (dodatečně připomínky též uvedeny níže). Nedávné zavedení maximálního ročního limitu osvobozeného příjmu na straně zaměstnance u vyjmenovaných benefitů vedlo k minimálním daňovým výnosům státního rozpočtu, nicméně pro firmy představovalo další administrativní zátěž a nejistoty spojené s jejich uznáváním. Opětovné zjednodušení poskytování benefitů tedy považujeme za pozitivní krok.

V neposlední řadě bychom chtěli zdůraznit, že připravovaná legislativa o EET by měla být zaváděna v kontextu s připravovanou povinností digitálního výkaznictví v rámci EU (VAT in Digital Age), konkrétně směřovat EET ke sladění s evropským typem formátování či k umožnění automatického generování e-faktur nebo jiné formy digitalizace evidencí a inkasa tržeb či autentizace (za předpokladu dostatečné doby pro implementaci v rámci firem).

Tato připomínka je zásadní.

2. Nutnost dostatečného času na implementaci

Žádáme, aby mezi zveřejněním finální technické specifikace a povinným zahájením ostrého provozu byla stanovena dostatečně dlouhá lhůta, minimálně 12 měsíců pro vývoj, implementaci a testování, a také určitá lhůta pro pilotní provoz v dobrovolném režimu. S tím souvisí i včasné zveřejnění metodologie.

Odůvodnění:

Z návrhu i z dokumentace RIA vyplývá, že EET bude založeno na novém technickém řešení. To má dopad nejen na podnikatele v gastronomii, ale i na jejich systémové dodavatele (např výrobce nápojů a potravin či distributory). Žádáme proto, aby mezi zveřejněním finální technické specifikace a povinným zahájením ostrého provozu byla stanovena dostatečně dlouhá lhůta a to včetně lhůty pro pilotní provoz v dobrovolném režimu. Tento čas je nezbytný pro úpravy softwaru, napojení na datové struktury a ověření kompatibility napříč celým trhem. Bez toho nelze garantovat plynulý provoz ani hladké zavedení nové povinnosti v tisících provozoven.

Tato připomínka je zásadní.

3. Nezvyšování administrativní zátěže, provozní návaznosti v distribučním řetězci

Návrh deklaruje snížení administrativní zátěže oproti původní EET, nicméně v praxi je zásadní, aby:

- a) nové řešení nevyžadovalo úpravy již fungujících systémů, které dnes používají jak dodavatelé (např. ERP systémy a mobilní objednávkové platformy), tak odběratelé (gastronomické provozy a jejich pokladny),
- b) nebylo nutné provádět dodatečné investice do pokladního hardwaru nebo konektivity, zejména u malých či venkovských provozoven, čímž bude zachován princip proporcionality a ochrany drobných podnikatelů.
- c) evidenční povinnost byla formulována jednoduše, jednoznačně a bez nutnosti odborného posuzování jednotlivých situací.
- d) zákon garantoval přísnou datovou minimalizaci, aby nebylo možné dodatečně rozšiřovat datovou povinnost např. pouze technickým předpisem

Zejména v sektoru gastronomie hrají roli desítky různých typů pokladních a skladových systémů — každá dodatečná úprava znamená náklady, které se přenášejí celým dodavatelským řetězcem.

Zároveň apelujeme na to, aby nové EET nevytvářelo nepřímé povinnosti, které by znamenaly úpravy interních systémů výrobců a distributorů, jež původně nejsou cílovou skupinou zákona. Jakákoliv změna na straně koncových odběratelů se totiž promítá do způsobu fakturace, administrace vratných obalů či do mobilních aplikací a technologií pro objednávky a inventury.

Tato připomínka je zásadní.

4. K integraci pokladních systémů a platebních terminálů

Je důležité, aby EET 2.0 maximálně využilo potenciál digitálních plateb a umožnilo automatickou evidenci transakcí bez dodatečných administrativních kroků ze strany obchodníků. Integrace pokladních systémů a platebních terminálů navíc umožňuje, aby byl typ transakce generován automaticky, nikoli zadáván manuálně obchodníkem.

Podporujeme zejména:

- a) Plnou automatizaci evidence karetních transakcí – bez administrativních dopadů na podnikatele.
- b) Diferenciaci podle rizika: regulované platební metody (karty) jako nízkorizikové.
- c) Propojení EET s platební infrastrukturou přes API.

Odůvodnění:

Cílem systému evidence tržeb by nemělo být pouze shromažďování dat, ale zajištění spolehlivé evidence při minimální zátěži pro podnikatele. Digitální platební infrastruktura již dnes vytváří velké množství relevantních dat o transakcích. Efektivní regulace by měla využít existující data současné platební infrastruktury o transakcích a vyhnout se duplicitnímu reportingu.

Tato připomínka je zásadní.

5. Zjednodušená evidence v případě výpadku infrastruktury

Navrhujeme definovat rozšířený offline režim až v délce 72 hodin a povolit hromadné zaslání transakcí po obnovení spojení.

Odůvodnění:

Velké sítě mohou mít lokální výpadky internetu, výpadky WAN či může dojít k upgrade pokladního software. Takovéto případy by mělo být možné plně pokrýt offline režimem.

Tato připomínka je zásadní.

6. Jasná a včasná komunikace změn

Pro efektivní zavedení systému bude zcela zásadní zejména včasné zveřejnění metodik a technických standardů, jednoznačné vymezení povinností u specifických transakcí běžných v gastronomii (vratné obaly, zálohy, konsignační sklady, bonusové mechanismy, akce v místě prodeje apod.) bez nutnosti hledání specifikací ve větším množství delegovaných právních aktů.

Tato připomínka je zásadní.

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

7. K § 4 návrhu zákona o evidenci tržeb – vymezení evidenčních jednotek

Navrhujeme, aby povinnost registrace byla omezena pouze na relevantní evidenční jednotky, ve kterých skutečně dochází ke kontaktním platbám.

Odůvodnění:

Navrhovaná úprava v § 4 ukládá poplatníkům povinnost registrace všech evidenčních jednotek bez ohledu na to, zda v nich fakticky dochází ke kontaktním platbám. To vede k neadekvátnímu vynakládání administrativního úsilí a finančních prostředků, a to jak při prvotní registraci, tak při následné správě těchto evidenčních jednotek (zejména nové registrace a rušení registrací). Informace o provozovnách ve smyslu živnostenského zákona jsou přitom zjistitelné z veřejně dostupných zdrojů. Současně upozorňujeme, že se jedná o rozšíření povinností oproti původní právní úpravě zákona o evidenci tržeb.

Tato připomínka je zásadní.

8. K § 4 písm. a) návrhu zákona o evidenci tržeb – vymezení evidenční jednotky v rámci jedné provozovny

Navrhujeme upřesnit postup v případech, kdy je v prostoru jedné provozovny ve smyslu živnostenského zákona (příčemž tento prostor může představovat rozsáhlý průmyslový komplex) provozováno více různých živností, při kterých dochází k přijímání kontaktních plateb.

Odůvodnění:

V praxi se může jednat o situace, kdy jsou jednotlivá místa přijímání kontaktních plateb v rámci jedné provozovny prostorově oddělena/vzdálena, platby probíhají různými způsoby a jsou realizovány prostřednictvím odlišných platebních terminálů. Není zřejmé, zda mají být jednotlivá místa přijímání kontaktních plateb v takovém případě evidována jako samostatné evidenční jednotky, nebo zda má být jako jedna evidenční jednotka evidována provozovna jako celek, a to v souladu se zápisem v živnostenském rejstříku.

Tato připomínka je zásadní.

9. K § 4 písm. b) návrhu zákona o evidenci tržeb – vymezení pojmu „nabízení zboží nebo služeb“

Doporučujeme výslovně vymezit, že pojem „nabízení zboží nebo služeb“ definuje nabízení ve smyslu možnosti přímého uzavření kupní smlouvy prostřednictvím dané internetové stránky nebo aplikace a to v případě úhrady kontaktním způsobem.

Odůvodnění:

Formulace „na kterých je nabízeno zboží nebo služby“ může bez dalšího upřesnění vést k výkladu, že evidenční jednotkou jsou veškeré internetové stránky či aplikace, na nichž poplatník prezentuje svou společnost, zboží či služby, a to i v případech, kdy se nejedná o e-shop, online tržiště či jinou platformu umožňující přímé uzavření smlouvy.

Tato připomínka je zásadní.

10. K § 7 odst. 1 písm. b) návrhu zákona o evidenci tržeb (evidence plateb provedených v provozovně)

Navrhujeme specifikovat podmínky tzv. kontaktních plateb

Odůvodnění:

Podle uvedeného ustanovení má být kontaktní (evidovanou) platbou každá platba „*ke které dochází v provozovně poplatníka v souvislosti s objednáním nebo přijetím zboží nebo služeb*“, a to bez ohledu na to, zda dochází ke kontaktu s pracovníky obchodníka, a bez ohledu na to, jaká platební metoda je zákazníkem zvolena. V důvodové zprávě se výslovně uvádí, že za kontaktní platbu bude nutná příčinná souvislost mezi objednáním nebo přijetím zboží nebo služeb a platbou uskutečněnou v provozovně – pokud zboží či služby s danou provozovnou nesouvisí, nepůjde o kontaktní platbu.

Máme však za to, že v praxi bude existovat řada bezhotovostních plateb, které sice budou splňovat výše uvedené vymezení (došlo k nim v provozovně poplatníka v souvislosti s objednáním nebo přijetím zboží nebo služeb), nicméně obchodník nebude mít, jak zjistit, že se jedná o platbu, kterou je nutné evidovat ve smyslu návrhu. Provozovny obchodníků (show rooms) mohou být poměrně rozsáhlé a může zde být přítomen velký počet zákazníků (desítky či dokonce stovky). Obchodník pak nemá možnost zjistit, odkud konkrétní zákazník provedl on-line platbu na e-shopu před vyzvednutím zboží v provozovně (zda byla zákazníkem platba provedena ještě doma, v automobilu, před provozovnou či až v samotné provozovně).

Aby tedy obchodník naplnil požadovaný záměr, musel by z pohledu praktického raději přistoupit k evidenci všech bezhotovostních plateb, u kterých dochází k vyzvednutí zboží v provozovně (jelikož by nebyl schopen lokalizovat, zda platba nebyla provedena zákazníkem v jeho provozovně před vyzvednutím zboží), což podle našeho názoru není záměrem návrhu.

Tato připomínka je zásadní.

11. K § 7 odst. 2 ve spojení s § 10 odst. 1 návrhu zákona o evidenci tržeb

Prosíme přeformulovat ustanovení druhé věty a to tak, aby bylo zřejmé, jaký je její význam.

Odůvodnění:

Podle důvodové zprávy má druhá věta zmíněného ustanovení z evidovaných plateb vylučovat případy hotovostních plateb prováděných tzv. dobírkou. Není však zcela zřejmá formulace výluky: „*To neplatí*“ (pozn.

kontaktní platbou není), *je-li tato platba zprostředkována jinou osobou, která nejedná v přímém ani nepřímém zastoupení poplatníka, provedením převodu peněžních prostředků na platební účet tohoto poplatníka.*“ Lze totiž pochybovat o tom, že v případě placení prostřednictvím dobírky nejedná dopravce v nepřímém zastoupení obchodníka.

Vztah mezi obchodníkem a dopravcem má totiž dle našeho názoru charakter smlouvy o inkasu (§ 2694 občanského zákoníku) – obstaravatel inkasa se zavazuje obstarat pro příkazce přijetí peněžní částky a příkazce se zavazuje zaplatit obstarateli inkasa odměnu. Obstaravatel je tedy nepřímým zástupcem příkazce (zde internetového obchodníka), podobně jako je tomu v případě komise.

Domníváme se tedy, že nemusí být zcela validní informace uvedené v důvodové zprávě k ustanovení § 10 návrhu zákona o evidenci tržeb. *„Od nepřímého zastoupení je třeba odlišit situaci, kdy někdo v rámci doručení zboží zprostředkovává též inkaso platby za toto zboží. Typicky v případě platby na dobírku. Tomuto zprostředkovateli z této platby neplyne žádný příjem (marže). Jím poskytovaná služba je hrazena přímo poplatníkem, který je prodejcem daného zboží.“* Ani komisní prodej nemusí být principiálně stanoven na bázi provize (marže), takže způsob odměňování dopravce (v případě dobírky) a komisionáře (v případě komise) není podle našeho názoru hraničním ukazatelem toho, zda se jedná či nejedná o nepřímé zastoupení (i dopravci vzniká marže z odměny hrazené obchodníkem). Máme tak za to, že ustanovení druhé věty § 7 odst. 2 a ustanovení § 10 odst. 1 návrhu zákona o evidenci tržeb by měla být přeformulována tak, aby bylo nepochybné, jaký je jejich význam.

Tato připomínka je zásadní.

12. K § 13 odst. 1 písm. b) návrhu zákona o evidenci tržeb – tržby související s pracovněprávním nebo obdobným vztahem

Navrhujeme blíže upřesnit výklad pojmu (definice tržeb a „obdobného vztahu“).

Odůvodnění:

Navrhujeme upřesnit výklad pojmu „tržby ze vztahu souvisejícího s pracovněprávním nebo obdobným vztahem“. Konkrétně žádáme o vyjasnění, zda lze pod tyto platby zahrnout např. úhrady za závodní stravování zajišťované externím subjektem, který není v přímém pracovněprávním vztahu se zaměstnancem.

Současně doporučujeme vymezit, co je považováno za „obdobný vztah“, a zda je možné pod tento pojem podřadit např. stáže, odborné praxe studentů, žáků či jiné formy spolupráce osob, které nevstupují do pracovněprávního vztahu s poplatníkem.

Tato připomínka je zásadní.

13. K § 13 odst. 1 písm. b) návrhu zákona o evidenci tržeb – úprava lanových drah a vleků

Navrhujeme doplnit a upřesnit formulaci vynětí z evidence tržeb pro tržby z jízdného na lanových drahách. Na osobní dopravy lanovými a visutými dráhami by se výjimka neměla vztahovat.

Odůvodnění:

Návrh zákona vyjímá z povinnosti evidence tržeb tržby z jízdného nebo související platby v dopravních prostředcích. Z toho vyplývá (a z úpravy provozu drah zákonem č. 266/1994 Sb. o drahách a dalšími souvisejícími předpisy), že tržby z jízdného placeného za přepravu na lanových drahách by neměly být předmětem evidence tržeb. Většina provozovatelů lanových drah nabízí však v rámci jízdného současně i přepravu osob na lyžařských vlecích, které však do působnosti zákona o drahách nespadají – tedy by z pohledu zákona o evidenci tržeb měly mít odlišný režim. Tržby za jízdné na lanových drahách a lyžařských vlecích však v praxi nelze smyslně oddělit a je nutno pro tyto druhy přepravy nastavit v zákoně o evidenci tržeb jeden společný režim. Jsme toho názoru, že prodej jízdného pro dopravu na lanových drahách je realizován v podmínkách, které výjimku z evidence tržeb nevyžadují.

Tato připomínka je zásadní.

14. Připomínka k § 14 odst. 2 a 3 návrhu zákona o evidenci tržeb – výklad prodejních automatů

Navrhujeme upravit vymezení pojmu prodejního automatu v § 14 odst. 2 a 3 (vynětí z evidence tržeb) návrhu zákona tak, aby nedocházelo k vyloučení zařízení, která vyžadují určitou součinnost zákazníka při čerpání služby. Úpravu výkladu tohoto ustanovení požadujeme provést v důvodové zprávě tak, aby bylo jednoznačně vyjasněno, že pojem prodejního automatu zahrnuje také zařízení poskytující služby prostřednictvím samoobslužného technického zařízení, jako jsou například:

- samoobslužné automyčky nebo mycí boxy,
- samoobslužné vysavače,
- kompresory pro dohušťování pneumatik,
- obdobná zařízení poskytující službu prostřednictvím technického zařízení.

Odůvodnění:

Navržená formulace ustanovení je vykládána restriktivně a vylučuje zařízení, která vyžadují určitou součinnost zákazníka při čerpání služby. Takové pojetí představuje změnu oproti předchozí právní úpravě evidence tržeb (EET1), kde byl pojem prodejního automatu vykládán obecně a zahrnoval širší spektrum samoobslužných zařízení.

V praxi přitom není ekonomický ani systémový důvod tato zařízení z režimu výjimky vyjímát. U zařízení, jako jsou samoobslužné myčky nebo vysavače, zákazník fakticky pouze využívá technické zařízení poskytující službu, přičemž jeho součinnost (např. najetí vozidlem do mycího prostoru nebo manipulace s vysávací hadicí) je z hlediska charakteru služby srovnatelná s úkony prováděnými u běžných prodejních automatů (např. odebrání kelímku nebo zboží).

Současně se jedná o zařízení, která jsou v řadě případů provozována v offline režimu a nejsou technologicky připravena na kontinuální online komunikaci se systémem evidence tržeb. Zavedení povinnosti evidence tržeb by proto vyžadovalo zásadní technické úpravy těchto zařízení, což by vedlo k výraznému zvýšení provozních nákladů a v řadě případů by mohlo vést až k ekonomické neudržitelnosti jejich provozu.

Restriktivní výklad by navíc mohl vést ke sporům o právní kvalifikaci těchto činností, zejména o otázku, zda jde o prodej zboží nebo poskytnutí služby. Typicky u samoobslužných myček zákazník službu fakticky pouze pasivně přijímá a míra jeho součinnosti je minimální (najetí do určeného prostoru).

Navrhujeme proto zachovat výklad odpovídající předchozí právní úpravě evidence tržeb a v důvodové zprávě výslovně uvést, že pojem prodejního automatu zahrnuje i uvedené typy samoobslužných zařízení.

Tato připomínka je zásadní.

15. Připomínka k § 14 odst. 4 návrhu zákona o evidenci tržeb

Navrhujeme upravit znění § 14 odst. 5 takto:

*„Evidovanou tržbou nejsou také tržby z prodeje zboží nebo služeb prostřednictvím samoobslužného zařízení, které se nachází mimo provozovnu a umožňuje platbu pouze v hotovosti nebo **smíšeně v hotovosti a současně i bezhotovostně**, za podmínky, že okolnosti neumožňují nebo zásadně ztěžují evidenci tržeb.“*

Odůvodnění:

Navržené znění ustanovení omezuje výjimku pouze na zařízení umožňující platbu výhradně v hotovosti. V praxi však existuje řada samoobslužných zařízení, která umožňují současně hotovostní i bezhotovostní platby (např. prostřednictvím platebních karet nebo mobilních plateb), aniž by byla technicky připravena na online evidenci jednotlivých transakcí v systému evidence tržeb.

Vyloučení těchto zařízení z režimu výjimky by vedlo k nepřiměřenému administrativnímu a technickému zatížení jejich provozovatelů, přestože se zpravidla jedná o drobné transakce s nízkou hodnotou a omezeným fiskálním významem.

Navržená úprava proto umožňuje zachovat výjimku i v případech, kdy zařízení umožňuje vedle hotovostních plateb také drobné bezhotovostní platby, pokud technické nebo provozní okolnosti evidenci tržeb neumožňují nebo ji zásadně ztěžují.

Tato připomínka je zásadní.

16. Připomínka k § 20 až 21 návrhu zákona o evidenci tržeb

Navrhujeme doplnit důvodovou zprávu o podrobnější popis postupu při překročení mezní doby odezvy systému evidence tržeb podle § 20 a § 21 návrhu zákona.

Odůvodnění:

Návrh zákona stanoví pravidla pro evidenci tržeb v případě překročení mezní doby odezvy systému evidence tržeb, avšak neobsahuje bližší popis praktického postupu podnikatele v těchto situacích.

Pro zajištění právní jistoty podnikatelům, včasné přípravy (která bude převážně technického charakteru a vyžadující komunikaci s dodavateli SW platebních systémů) a jednotného výkladu právní úpravy považujeme za vhodné doplnit důvodovou zprávu zejména o:

- technický popis postupu při překročení mezní doby odezvy,
- vymezení okamžiku, kdy je možné přejít do offline režimu evidence,
- postup při následném odeslání údajů o evidované tržbě do systému evidence tržeb,
- řešení opakovaných nebo dlouhodobých výpadků spojení.

Upřesnění těchto aspektů v důvodové zprávě přispěje k jednotnému výkladu právní úpravy a sníží riziko interpretačních sporů v praxi.

Tato připomínka je zásadní.

17. Připomínka k § 23 návrhu zákona o evidenci tržeb

Navrhujeme doplnit důvodovou zprávu o bližší popis způsobu kontroly plnění povinností subjektů při evidenci tržeb.

Odůvodnění:

Návrh zákona stanoví povinnosti subjektů evidujících tržby, avšak důvodová zpráva neobsahuje bližší informace o tom, jakým způsobem bude v praxi probíhat kontrola jejich plnění ze strany správce daně. I to je podstatná informace, které ovlivní způsob technické přípravy tak, aby byl podnikatel schopen dostát požadavkům veřejné správy při kontrole plnění povinností řádně a včas.

Pro zajištění transparentnosti právní úpravy a právní jistoty podnikatelů považujeme za vhodné doplnit důvodovou zprávu zejména o:

- základní principy kontrolních postupů správce daně,
- využívání analytických nástrojů při vyhodnocování evidovaných tržeb,
- způsob provádění místních šetření nebo kontrol na místě,
- návaznost kontrol na sankční mechanismy podle návrhu zákona.

Doplnění těchto informací v důvodové zprávě umožní lepší pochopení fungování systému evidence tržeb a přispěje k jeho předvídatelnosti pro podnikatelskou sféru.

Tato připomínka je zásadní.

18. K § 6 odst. 9 písm. b) novely zákona o dani z příjmů

Navrhujeme navýšit příspěvek na stravování na 100 % horní hranice stravného u tzv. nepeněžních plnění, které lze poskytnout zaměstnancům odměňovaným mzdou při pracovní cestě trvající 5 až 12 hodin.

Odůvodnění:

Vnímáme kvalitní stravování také jako oblast s významnými pozitivními dopady na zdraví zaměstnanců. Dle řady studií jsou špatné stravovací návyky dlouhodobě významným problémem, který negativně ovlivňuje věk dožití ve zdraví, náchylnost k civilizačním chorobám včetně předčasných úmrtí, ale také vývoj produktivity práce. Právě zaměstnavatelé mohou významně přispět ke zlepšení kvality zdraví a jejich role je identifikovaná jako důležitá i ve strategických dokumentech státu.

Doporučujeme proto zachovat stávající limity 70 % neúčelového peněžitého příspěvku na stravování a zároveň navýšit účelové formy podpory stravování (stravenky, dovoz jídla, závodní jídelny apod.) jakožto klíčový prostředek motivace zaměstnavatelů ke zdravějšímu pracovnímu prostředí a umožnění lepší volby stravy svých zaměstnanců.

Tato připomínka je zásadní.

19. K § 6 odst. 9 písm. d) bodu 1 novely zákona o dani z příjmů

Navrhujeme zrušit dosavadní limit pro daňové osvobození u zdravotních benefitů, tj. vyškrtnout větu „*tato plnění jsou osvobozena v úhrnu do výše průměrné mzdy za zdaňovací období*“.

Odůvodnění:

V programovém prohlášení vlády je uvedeno „*Zaměstnancům zrušíme zastropování jejich volnočasových benefitů*“, které vnímáme jakožto snahu o celkové zjednodušení a snížení zbytečné administrativní zátěže v rámci zaměstnaneckých benefitů, neboť dosavadní praxe je výkladově složitá a nepřehledná. Specificky oblast zdravotních benefitů (například příplatky na léky či zdravotní prostředky, služby zdravotní péče) vnímáme navíc jako druh benefitů, které mají velmi výrazný pozitivní dopad na zdraví zaměstnanců, posilování prevence a na produktivitu práce včetně dlouhodobého výběru daní a pojistného. Přínos tohoto druhu péče zaměstnavatele je tak pro nás zásadní a doporučujeme jejich další zatraktivnění – nikoliv jejich znevýhodnění oproti jiným druhům benefitů.

Tato připomínka je zásadní.

20. K § 6 odst. 9 písm. d) bodu 1 novely zákona o dani z příjmů

Chtěli bychom vznést dotaz, jakým způsobem se nahlíží na psychologické či psychoterapeutické služby, které nejsou poskytovány osobami s plnohodnotným lékařským vzděláním.

Odůvodnění:

Řada firem poskytuje zaměstnancům ve formě benefitu preventivní služby psychologické či psychotherapeutické formy, které jsou poskytovány odborníky bez plnohodnotného lékařského vzdělání. Vzhledem k obecnému nedostatku klinických psychologů či psychotherapeutů jsou však tyto služby velmi přínosné a domníváme se, že by měly být daňově osvobozeny – byť ne nutně v rámci tzv. zdravotních benefitů, ale například v kategorii volnočasových benefitů.

Tato připomínka je zásadní.

21. K § 6 odst. 9 písm. d) č. 2 novely zákona o dani z příjmů

Navrhujeme ponechat poskytování rekreace a zájezdů v kategorii benefitů dle § 6 odst. 9 písm. d) č. 2 – tj. benefitů nově daňově osvobozených na straně zaměstnance bez limitu.

Odůvodnění:

V programovém prohlášení vlády je uvedeno „*Zaměstnancům zrušíme zastropování jejich volnočasových benefitů*“, které vnímáme jakožto snahu o zjednodušení a snížení zbytečné administrativní zátěže v rámci zaměstnaneckých benefitů, neboť dosavadní praxe je výkladově složitá a nepříliš přehledná. Z tohoto titulu by dávalo větší smysl odstranit celkové zastropování jednotlivých druhů zaměstnaneckých benefitů – a nevytvářet nový systém se stejnou mírou složitosti. Jak již bylo uvedeno v obecné připomínce, dopady zastropování daňového osvobození na státní rozpočet jsou v praxi minimální, ale pro zaměstnance často představují zbytečné komplikace.

Tato připomínka je zásadní.

22. K § 6 odst. 9 písm. d) č. 2 novely zákona o dani z příjmů

Navrhujeme v novém znění § 6 odst. 4 písm. d) č. 2 vypustit větu „*je jejich poskytování zaměstnavateli obvyklé*“

Odůvodnění:

Navržené ustanovení může v praxi vzbuzovat komplikace a nejasnosti, co se rozumí obvyklou a přiměřenou kulturní, sportovní či společenskou akcí. Domníváme se, že záměrem předkladatele bylo zjednodušit poskytování zaměstnaneckých benefitů. V rámci benefitů bez limitu lze již nyní nalézt dostatečné pojistky proti případnému zneužití, například v nově přidaném kritériu přiměřenosti, které je v daňové praxi poměrně běžné. Kromě něj navíc existuje několik dalších možností, které má finanční správa již nyní k dispozici, např. institut zneužití práva.

Tato připomínka je zásadní.

23. K § 6 odst. 9 písm. m) novely zákona o dani z příjmů

Navrhujeme zavést samostatné osvobození příspěvků na daňově podporované produkty na stáří, které jsou zaměstnavatelem poskytovány povinně ze zákona.

Odůvodnění:

Podle §6 odst. 9 písm. m) zákona o daních z příjmů je do úhrnné výše 50.000, - Kč osvobozen příjem zaměstnance v podobě příspěvku uhrazeného zaměstnavatelem na daňově podporované produkty na stáří. Od roku 2026 má však zaměstnavatel nejen možnost přispívat dobrovolně, ale ve vybraných případech i povinnost přispívat povinně na penzijní připojištění ve výši 4 % z vyměřovacího základu zaměstnance na pojistné na sociální zabezpečení. Dobrovolné i povinné příspěvky mají nicméně společný limit pro osvobození příjmů zaměstnance.

V praxi může docházet k situacím, kdy povinné příspěvky v součtu s dobrovolnými přesáhnou hranici pro osvobození, část příspěvků je pak zdaněna a podléhá odvodům sociálního i zdravotního pojištění. V takovém případě dochází k distorznímu zdanění benefitů u zaměstnanců jednoho zaměstnavatele (zaměstnanci bez povinných příspěvků limit pro osvobození nepřesahují).

Rozumíme se, že důvodem pro zavedení povinného příspěvku na spoření na stáří byla podpora fyzicky náročných profesí a umožnění jejich dřívějšího odchodu do důchodu s přiměřeným finančním zabezpečením a nikoli jejich dodatečné daňové zatížení a distorzní zdanění. V takovém případě ale nedává smysl tyto povinné příspěvky zároveň zdaňovat.

Tato připomínka je zásadní.

24. Přechodná ustanovení k novele zákona o dani z přidané hodnoty

Z textu zákona je nejasné, jak se má přistupovat u vracení odpočtu na DPH u nezaplacených pohledávek po splatnosti dle § 74b v případě, kdy k 31.12.2026 bude pohledávka po splatnosti 4 měsíce. V ten okamžik podle starého znění není třeba vracet odpočet, ale od 1.1.2027 je to pohledávka, ze které se mělo již dávno vracet.

Doporučujeme sepsat samostatné přechodné ustanovení, že nová lhůta 3 měsíců se vztahuje např. jen na pohledávky vzniklé po 1.1.2027.

Tato připomínka je zásadní.

25. K Příloze 2 k novele zákona o dani z přidané hodnoty

Navrhujeme sjednotit DPH na nealkoholické nápoje v gastronomii i v obchodě na 12 %.

Odůvodnění

Navrhujeme narovnat DPH na nealkoholické nápoje s DPH na potraviny ve výši 12 %.Dřívější přesun nealkoholických nápojů do nejvyšší sazby byl nesystémový a způsobil zbytečné komplikace. Navrhujeme proto, aby se DPH ve výši 12 % aplikovala na nealkoholické nápoje jako celek – v gastronomii i v obchodech.

Tato připomínka je zásadní.

26. K § 24 odst. 2 písm. j) bod 2 zákona o dani z příjmů - zatraktivnění zdravotních preventivních programů pro zaměstnance

Navrhujeme rozšířit ustanovení § 24 odst. 2 písm. j) bod 2 zákona o dani z příjmů, aby programy podpory zdraví (zahrnuté v rámci zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách) byly výslovně zahrnuty jako samostatný titul daňově uznatelných výdajů zaměstnavatele.

Navrhujeme toto znění:

„§ 24

(2) Výdaji (náklady) podle odstavce 1 jsou také:

(....)

j) výdaje (náklady) na pracovní a sociální podmínky, péči o zdraví a zvýšený rozsah doby odpočinku zaměstnanců vynaložené na

1. bezpečnost a ochranu zdraví při práci a hygienické vybavení pracovišť; výdaje (náklady) na pořízení ochranných nápojů lze uplatnit v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy¹²²),

2. výdaje vynaložené na programy podpory zdraví v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy a nehrazeném zdravotní pojišťovnou.

~~*2. 3. pracovní lékařské služby poskytované poskytovatelem těchto služeb v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy²³) a nehrazeném zdravotní pojišťovnou, na lékařské prohlídky a lékařská vyšetření stanovené zvláštními předpisy,*~~

Odůvodnění:

Programy podpory zdraví (zavedené novelou zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, s účinností od 1. června 2025), jsou nástrojem zaměřeným na prevenci a podporu zdraví zaměstnanců na pracovištích. Jejich obsahem je zejména zlepšení fyzické a psychické zdravotní kondice, prevence a včasné odhalení závažnějších onemocnění, které by mu znemožnily výkon práce, a dlouhodobou udržitelnost pracovní schopnosti apod. Dlouhodobý efekt těchto programů tedy spočívá nejenom ve snížení nemocnosti zaměstnanců, ale i ke zvýšení produktivity práce a v konečném důsledku k vyššímu výběru daní či pojistného a nižším nákladům na veřejné zdravotní pojištění. Netřeba zdůrazňovat, že v době demografické krize, strukturálním nedostatku pracovní síly a očekávaných vyšších nákladů na zdravotní péči se jedná o stěžejní zájem zaměstnavatelů i státu.

Aby však byly tyto programy v praxi aplikovatelné a mohly být zaměstnavatelem i zaměstnanci plošně využívány, je nutné, aby byly dostatečně atraktivní jak pro zaměstnavatele, tak pro zaměstnance, a to nejen z hlediska administrativní náročnosti, ale zejména vhodně nastaveného daňového režimu. Daňový rámec by tedy měl být nastaven tak, aby byl pro zaměstnavatele dostatečně motivační, aniž by sledování a uplatňování jednotlivých nákladů z hlediska daňových dopadů představovalo nepřiměřenou administrativní

a finanční zátěž, která by mohla bránit praktické aplikaci a širokému využívání těchto programů ve prospěch zaměstnanců.

V této souvislosti – a vzhledem k významu programů podpory zdraví jakožto úzce vymezených aktivit zaměřených na zdraví zaměstnanců – by tyto programy zdraví mohly být brány dle uvedeného § 24 odst. 2 písm. j) ZDP jakožto součást výdajů (nákladů) zaměstnavatele na pracovní a sociální podmínky, péči o zdraví a zvýšený rozsah odpočinku zaměstnanců. A tedy ze strany samotného zaměstnance by se nejednalo o zdanitelný příjem.

Tato připomínka je zásadní.

27. K § 34 a k § 38r zákona o dani z příjmů – uplatňování daňové ztráty

Navrhujeme prodloužit lhůtu pro uplatňování daňové ztráty „dopředu“ ze současných pěti let. Zároveň omezit prekluzivní lhůtu pro daňovou kontrolu, která trvá dle nynější praxe až 8 let.

Odůvodnění:

ČR má nejkratší lhůtu pro odpočet daňových ztrát v rámci EU (resp. patří mezi státy s nejkratší lhůtou), což snižuje efektivitu tzv. daňového štítu a adresné pomoci konkrétním firmám.

Současné je však třeba zamezit tomu, aby uplatnění daňové ztráty prolamovalo tříletou prekluzivní lhůtu a aby umožňovalo správci daně provádět po řadu let daňovou kontrolu zdaňovacích období v minulosti. Navrhujeme tedy omezit platnost souvisejících sankcí po dobu tří let od dosažení daňové ztráty (resp. pokud by byla daňová ztráta uplatněna v nesprávné výši např. po 5 letech od dosažení této ztráty, výše daňové ztráty by byla upravena/případně zamítnuta, avšak již bez následků v podobě souvisejících sankcí).

Nynější praxe daňových kontrol a potenciálních sankcí v až osmileté lhůtě způsobuje vysoké nejistoty a potenciální administrativní zátěž firem.

Tato připomínka je zásadní.

28. K části čtyřicáté páté až čtyřicáté sedmé zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů (daň ze zemního plynu a některých dalších plynů, daň z pevných paliv a daň z elektřiny)

- a) V době stávajících vysokých cen energií požadujeme obnovit osvobození metalurgických procesů a mineralogických postupů od daně ze zemního plynu a některých dalších plynů (v části čtyřicáté páté nový bod v § 8 odst. 1), daně z pevných paliv (v části čtyřicáté šesté nový bod v § 8 odst. 1) a daně z elektřiny (v části čtyřicáté sedmé nový bod v § 8 odst. 2). Za tímto účelem jsme připraveni podat komplexní návrh legislativní úpravy.

- b) Upozorňujeme na potřebu osvobození paliva pro kombinovanou výrobu elektřiny a tepla nejen pro domácnosti, ale i průmysl dle zásady rovného přístupu (v návaznosti na nedávný rozsudek Nejvyššího správního soudu k výkladu osvobození daného paliva v rozsahu dodávek tepla domácnostem).

Odůvodnění:

- a) Změnou žádáme o obnovení pravidla osvobození od zdanění energetických produktů v rámci metalurgických a mineralogických procesů, které probíhají zejména v odvětvích jako je ocelářství, sklářství či stavební hmoty. Pravidlo tohoto daňového osvobození vychází ze směrnice Rady č. 2003/96/ES, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (článek 2). Obecným důvodem tohoto opatření je ochrana konkurenceschopnosti evropských firem.

Do roku 2023 měla ČR toto pravidlo zanesené v zákoně 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů. Bylo však od r. 2024 zrušeno a tím byla snížena již tak oslabená konkurenceschopnost českých firem nejen na světovém, ale i na vnitřním trhu v EU. Podle našich informací totiž žádný jiný průmyslově významný členský stát toto daňové osvobození nezrušil – české firmy jsou tedy v disproporční nevýhodě.

Připomínáme, že se zejména energeticky náročný průmysl, který v případě ČR tvoří významnou část národní ekonomiky, nachází celoevropsky v historické krizi. To potvrzuje například Draghiho zpráva a problém je identifikován i ve strategických dokumentech EU (Clean Industrial Deal, Action plan for affordable energy, Action plan for steel and metals, atd.). Tato krize se nyní skokově prohlubuje také v důsledku geopolitických nejistoty a Íránské krize s dopadem na zvýšení cen zemního plynu a energií v EU. S nejvyšší mírou věcné a časové urgency tak žádáme vládu, aby provedla žádanou legislativní změnu a pomohla tak zachovat existenci zmíněných odvětví v ČR. Je navíc nutno upozornit, že rozpočtové dopady obnovení osvobození se odhadují pouze na stovky milionů Kč (pozn. dle [Zprávy](#) o činnosti Finanční a Celní správy stouply za rok 2024 příjmy z tzv. energetických daní po zrušení výjimky pro metalurgické a mineralogické procesy o 0,3 mld. Kč oproti roku 2023).

- b) Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu je upraven výklad osvobození paliva pro kombinovanou výrobu elektřiny a tepla (KVET) pouze v rozsahu dodávky tepla domácnostem (nikoliv jako doposud veškeré palivo využívané pro kombinovanou výrobu elektřiny a tepla dodávané alespoň dvěma domácnostem). Tento výklad by vedl ke skokovému navýšení zdanění tepla zejména pro průmysl, který má už tak vysoké ceny energií, a současně by výrazně narostla administrativa spojená se správou daně, a to jak na straně státu, tak na straně povinných subjektů. Navrhujeme zahájit diskuzi o možnostech legislativní úpravy, která zajistí paliva pro KVET i pro průmysl, mj. v návaznosti na možnosti osvobození dle Směrnice Rady 2003/96/ES, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny.

Tato připomínka je zásadní.